

РЕШЕНИЕ

№ 12

гр. Ловеч, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПОЛЯ ДАНКОВА

при участието на секретаря МАРИНА ФИЛИПОВА
като разгледа докладваното от ПОЛЯ ДАНКОВА Търговско дело №
20224300900036 по описа за 2022 година

Производство по чл.432, ал.1 във вр. с чл.409 от КЗ

Съдът е сезиран с искова молба № 2920/17.05.2022 г. от Х. О. Б., ЕГН: *****, против ЗАД „Булстрад-Виена Иншуранс груп“ АД – София, ЕИК: 000694286 и ЗД „Бул инс“ АД – София, ЕИК: 831830482 с правно основание чл. 432, ал. 1 от КТ и чл. 86 от ЗЗД срещу първия ответник, а при условията на евентуалност и срещу ЗД „Бул инс“ АД- София. Твърди, че на 28.05.2017 г., около 08:10 часа, ищецът е пострадал при ПТП, настъпило между лек автомобил О., модел „А.“, с рег. № ** **** ** управляван от И. И. и лек автомобил Б., модел *****, с рег. № ** **** **, управляван от К. И.. В образуваното наказателно производство е установено, че действията на двамата водачи са в причинно–следствена връзка с настъпилото ПТП. Посочва, че травмите, получени в резултат на пътно-транспортното произшествие са причинили на ищеца внезапно и неочаквано увреждане на здравето, с множество болки и страдания и изключително интензивни негативни преживявания, като са претърпени и имуществени вреди във връзка с проведеното лечение. Излага, че към датата на ПТП, лек автомобил О. А. е имал задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ в ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД, а лек автомобил ***** – при ЗД „Бул Инс“ АД. На основание чл. 380, ал. 1 от Кодекса за застраховането предявили извънсъдебна претенция за изплащане на обезщетение за имуществени и неимуществени вреди пред застрахователите по застраховка Гражданска отговорност и на двамата водачи, като от страна на „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД е постановен отказ за заплащане на застрахователно обезщетение, а от „Бул Инс“ АД няма произнасяне. Моли

съда да постанови решение, с което да осъди „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД да заплати на Х. О. Б., следните суми: 80,000.00 лева, представляващи застрахователно обезщетение за причинените на Х. О. Б., вследствие на ПТП неимуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на отказа за изплащане на застрахователно обезщетение пред ответното дружество - 30.01.2020 г. до окончателното изплащане; 1,094.80 лева - представляващи застрахователно обезщетение за причинените на Х. О. Б., вследствие на ПТП имуществени вреди, ведно със законната лихва от датата на отказа за изплащане на застрахователно обезщетение пред ответното дружество - 30.01.2020 г. до окончателното изплащане;

В условията на евентуалност, в случай, че главният иск е неоснователен и бъде отхвърлен, моли да бъде осъден евентуалният ответник ЗД „Бул Инс“ АД да заплати на ищеца същите разМ. на застрахователни обезщетения за имуществени и неимуществени вреди, ведно със законна лихва.

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК е постъпил отговор на искова молба от ЗД „Бул инс“ АД – София, ЕИК: 831830482, чрез пълномощника си адвокат И. М. Ж. -АК Габрово, преупълномощен от адв. М. И. Г., САК, с който навежда възражение за съпричиняване на вредите от страна на пострадалия при осъществяване механизма на ПТП-непоставен предпазен колан, в противоречие с императивните изисквания на ЗДвП, като степента на приноса му е определяща. Оспорват твърденията в резултат на процесното ПТП ищецът да е претърпял цитираните в исковата молба телесни повреди - по вид, степен и в такъв интензитет, какъвто се твърди, които увреждания да са в следствие на произшествието и в пряка причинно-следствена връзка с противоправното поведение на сочения за деликвент водач. Оспорват предявеният иск за неимуществени вреди и по размер, като излагат, че претендираното с исковата молба обезщетение за неимуществени вреди в размер на сумата от 80,000.00 лева е силно завишено и не отговаря на трайно установената практика на съдилищата за обезщетения за подобен род вреди, и на принципа на справедливостта, заложен в чл. 52 от ЗЗД. Оспорват иска за имуществени вреди в размер на сумата от 1,094.80 лева по основание и размер, както и претенцията за забава по отношение на евентуалния ответник. Молят съда да не се произнася по предявените срещу дружеството евентуални иски, алтернативно да бъде постановено решение, с което същите да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани в претендираните разМ., като бъдат намалени с оглед приложените в отговора на исковата молба възражения.

Постъпила е писмена молба № 1840/24.03.2023 г., с която Х. Б. е заявил, че е постигнато извънсъдебно споразумение с ответника ЗАД „Булстрад-Виена Иншуранс груп“ АД по делото и на основание чл. 233 от ГПК се отказва от исковите против него. Моли производството да бъде прекР.ено спрямо посочения ответник- ЗАД „Булстрад-Виена Иншуранс груп“ АД. С последваща писмена молба № 277/11.05.2023 г., ЗАД „Булстрад-

Виена Иншуранс груп“ АД е потвърдило, че е постигнато споразумение на 17.03.2023 г. и го е представило. В клаузите на споразумението е уговорено заплащане на обезщетение в размер на сумата 35,000.00 лева за неимуществени вреди и 547 лева - за имуществени вреди, възникнали за Х. Б. в резултат на пътно-транспортно произшествие на 28.07.2017 г., относно което е постановена влязла в сила присъда № 4/19.01.2023 г. по НОХД № 326/2022 г. на ЛОС. С допълнителна писмена молба № 3318/07.06.2023 година ищецът е потвърдил отказа от главните иски.

С молба №277/ 11.05.2023 г. и допълнителна искова молба №3318/07.06.2023 Х. Б. е заявил, че желае производството да продължи по евентуалния иск, предявен против ЗД“Бул инс“АД-София за присъждане на основание чл. 498, ал.3 от КЗ във връзка с чл. 432 от КЗ на сумата 45000 лева-застрахователно обезщетение за причинени вреди в резултат на ПТП неимуществени вреди, ведно със законна лихва от датата на отказа за изплащане на застрахователно обезщетение пред дружеството -30.01.2020 г. до окончателно изплащане , сумата 547.40 лева-обезщетение за причинени ,вследствие на ПТП имуществени вреди, ведно със законна лихва от датата на отказа за изплащане на застрахователното обезщетение пред ответното дружество-30.01.2020 г. до окончателно изплащане.

С допълнителна искова молба № 3318/07.06.2023 г. Х. Б. е заявил, че желае производството да продължи по евентуалния иск, предявен против ЗД „Бул инс“АД - София за присъждане на основание чл. 498, ал. 3 от КЗ във връзка с чл. 432 от КЗ на сумата 45,000.00 лева - застрахователно обезщетение за причинени в резултат на ПТП неимуществени вреди и 547.40 лева - представляващи застрахователно обезщетение за причинените на Х. О. Б., вследствие на ПТП имуществени вреди, съразмерно вината на застрахования при ответника водач, ведно със законната лихва от датата на уведомяване на застрахователя, а именно от 14.08.2018 г. до окончателното изплащане на застрахователното обезщетение.

В срок е постъпил отговор на допълнителна искова молба вх. № 3801/03.07.2023 г. от ЗД „БУЛ ИНС“ АД. Във връзка с извънсъдебно споразумение от 17.03.2023 г., сочи, че платените от ЗАД „Булстрад Виена Иншуранс груп“ суми за обезщетения за неимуществени и имуществени вреди представляват крайно и окончателно обезщетение за всички претърпени от ищеца вреди, пропуснати ползи и лихви за забава, възникнали вследствие процесното ПТП. Изтъква, че при съпричиняване на увреждането от няколко делинквенти, застрахователят по застраховка „Гражданска отговорност“, сключена с един от тях, отговаря спрямо увреденото лице за пълния размер на вредите, а не съобразно приноса за увреждането на застрахования при него делинквент. Поддържа всички възражения, твърдения, оспорвания, както и доказателствените искания изложени в отговора на исковата молба.

Постановено е съдебно определение № 142/14.07.2023 г., с което съдът,

съобразявайки вида на предявените евентуални искове спрямо ЗД „Бул инс“ АД- София, е прекР.ил производството, тъй като е направен отказ от главните искове по чл. 233 от ГПК.

С определение № 232/02.10.2023 г. по гр.д. № 200/2023 г. ВТАС е отменил съдебния акт от 14.07.2023 г. и е върнал делото, като е счел, че първата инстанция следва да се произнесе по същество по предявените евентуални искове.

С определение № 198/11.10.2023 г., Окръжен съд Ловеч е оставил искова молба № 2920/17.05.2022 г. от Х. О. Б. без движение, до конкретизиране в основание на исковите фактите, от които произтича имуществената отговорност на застрахователя ЗД „Бул инс“ АД - София на основание чл. 127, ал. 1, т. 4 от ГПК във връзка с чл. 129, ал. 2 и 3 от ГПК. С молба № 6769/22.11.2023 г. , ищецът е преповторил обстоятелствата въведени с първоначалната искова молба.Уточнил, че във връзка с процесното ПТП и на основание чл. 380, ал. 1 от Кодекса за застраховането с Молба от 26.07.2018 г. от името на ищеца е отправена претенция до застрахователя на отговорния за ПТП водач, а именно ответното дружество ЗД „Бул инс“ АД с искане да бъде определено и изплатено дължимото застрахователно обезщетение. При ответното застрахователно дружество е образувана щета № 1810023076, но не е определено и изплатено обезщетение.

Предвид липса на конкретизация на обстоятелствата относно исковите спрямо „Булинс“-АД-София, съдът е насрочил съд.заседание на 15.11.2023 г., но в съдебно заседание повторно е дадена възможност на ищеца да изложи обстоятелства в основание на иска.

С писмена молба №6869/22.11.2023 г. е посочено кога е отправено искане до застрахователното дружество за заплащане на обезщетение,цитирана е присъда №4/19.01.2023 г. и какви са действията по преписката.

В съдебното заседание ищецът редовно призован не се явява лично , а се представлява от адв. Д.. Заявява, че исковите са основателни и моли да бъдат уважени. Изяснява, че при извънсъдебното споразумение ищецът е счел, че приносът на ответника е по –голям, около 70 % при принос на другия водач около 30 %.Изтъква, че при получаване на сумата по споразумението от „Булстрад“ е обезщетен ищецът само за 30%от вредите, а претендиР.а сума към „Булинс“ е за другите 70%.

Ответникът ЗАД „Булинс“ АД, редовно призован,в съдебно заседание се представлява от адв. Ж., Заявява,че предявеният иск е неоснователен и недоказан след отказа от главния иск по отношение на първия ответник. Оспорва твърдението на ищеца относно характера на споразумението с друг застраховател, тъй като счита ,че с него се удовлетворява претенцията за обезщетение в пълен разМ. не следва да се коментира процентно съотношение по вината на двамата деликвенти.

От събраните по делото писмени доказателства, съдебни експертизи,

от становището на представителите на страните, преценени по отделно и в съвкупност, съдът приема за установено следното:

Пътнотранспортното произшествие е възникнало на 28.05.2017 г., 8,15 часа на първокласен път 1-4 (София – Варна) при километър 68 +600 в землището на с. Малиново, обл. Ловешка между лек автомобил „О.“, модел „А.“, с рег. № ** **** **, управляван от И. И. и лек автомобил Б., модел *****, с рег. № ** **** **, управляван от К. И.. В лекия автомобил „О.“, модел „А.“, с рег. № ** **** ** в посока от гр. София към гр. Горна Оряховица пътували И. Л. И. и съпругата му Г. И. И.. В посока гр. Г.Оряховица към Ловеч на ПП 1-3 се движел лек автомобил марка „Б.“, модел, ***** с рег. № ** **** **, комби, ***** на цвят, собственост на И. К. И. и управляван от К. И. . На мястото до шофьора -предна дясна седалка седял Р. Б., на задна седалка в лявата страна - Т. Т., по средата - ц., а в дясно - Х. Б.. Автомобилът ,управляван от И. И. се движел по осовата линия в района на с.Малиново, общ. Ловеч, в района на километър 68+600 като се насочил към идващия насрещно лек автомобил марка „Б.“ в прав участък с денивелация ограничено с мантинели, при суха пътна настилка и ясно време. К. И. се опитал да предотврати удар между леките автомобили, като в този момент и останалите пътници в лекия автомобил „Б.“, започнали да викат. Той свил вдясно ,като спрял да подава газ на автомобила и при оставането на непосредствено преди сблъсъка рязко отклонил автомобила вляво. Водачът на лекия автомобил „О.“ го насочил вдясно и се върнал в собственото си пътно платно. Ударът между двата автомобила възникнал в лентата за движение на лекия автомобил „О.“ -средата на платното между предната дясна и фронталната част на лекия автомобил „О.“ и предната дясна част на лекия автомобил „Б.“. Р. П. Б., Ц. В. П. и Г. И. И. починали на място, а Т. Т. и Х. Б. били извадени от автомобила и откарани за лечение в МБАЛ- в гр.Севлиево.

Настоящата инстанция счита,че следва да посочи конкретно присъда №4/19.01.23 г. на ЛОС, за да се извърши изясни подробно възприетия механизъм на деянието, както и да се съпостави с посочения такъв в споразумението между страните.Ловешки окръжен съд е постановил присъда №4/19.01.23 г. влязла в законна сила на 04.02.2023г. по НОХД №326/2024 г.е признал К. И. И., за виновен в това, че: На 28.05.2017 г., около 8,15 часа на първокласен път 1-4 (София – Варна) при километър 68 +600 в землището на с. Малиново, обл. Ловешка, с посока на движение гр. София, при управление на лек автомобил марка „Б.“ с рег. № ** **** **, собственост на И. К. И., , нарушил правилата за движение по пътищата: - чл.16, ал.1 от ЗДВП: „На пътно платно с двупосочно движение на водача на пътно превозно средство е забранено, когато платното за движение на 19.01.2023 г. има две пътни ленти - да навлиза и да се движи в лентата за насрещно движение освен при изпреварване или заобикаляне“ - навлязъл е в лентата за насрещно движение без да извършва изпреварване или заобикаляне, - чл.20, ал. 2, изр.ІІ-ро от ЗДВП „Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост

да спР., когато възникне опасност за движението“ - не е спрял при възникнала опасност от настъпване на ПТП с л.а. марка „О.“, модел „А.“ с рег. № ** **** **, и по непредпазливост и при условията на независимо съпричиняване с И. Л. И., причинил смъртта на: -Г. И. И., Р. П. Б. и на Ц. В. П., както и средни телесни повреди на: -И. Л. И., изразяващи се в травматично разкъсване на тънко черво и мезентериум с данни за дифузен гнойно фибринозен перитонит, обуславящо разстройство на здравето, временно опасно за живота и полифрагментозно счупване на долния край на дясната бедрена кост с последващо опеРивно лечение, обуславящо затруднение движенията на десния крак за около 8-9 месеца, на Х. О. Б., изразяващи се в травматично счупване на пети кръстен (лумбален) прешлен, обуславящо затруднение движенията на снагата за около 5-6 месеца, и травматично счупване на дясната лакетна кост с последващо опеРивно лечение – свързване на фрагментите с помощта на метал, затрудняващо движението на дясната ръка за около 6-7 месеца и на Т. С. Т., изразяваща се в травматично счупване на левия ацетубулум (костно гнездо на главичката на лява бедрена кост) с последващо опеРивно лечение - метална остеосинтеза, обуславящо затруднение движенията на левия крак за около 1 година , поради което и на основание чл. 343, ал.4, във вр. с ал.3, предл. 2, алт.1 и 2, б. „б“, пр.1, във връзка с чл. 342, ал.1, пр.3 от НК, го е осъдил на 4 /четири/ години и 6 /шест/ месеца лишаване от свобода. На основание чл. 58а, ал.1 от НК е намалил размера на така наложеното наказание 4 /четири/ години и 6 /шест/ месеца лишаване от свобода с 1/3 и определил наказание от 3 /три/ години лишаване от свобода. На основание чл. 66 от НК отложил изтърпяването на така наложеното наказание от 3 /три/ години лишаване от свобода за срок от 3 /три/ години от влизане на присъдата в сила и на основание чл. 343 г от НК наложил наказание по чл. 37, т. 7 от НК, лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 /три/ години от влизане на присъдата в сила и отнемане на свидетелството за правоуправление.

С цитираната присъда №4/19.01.23 г. влязла в законна сила на 04.02.2023г. по НОХД №326/2024 г.ЛОС е признал И. Л. И., за ВИНОВЕН в това, че: На 28.05.2017 г., около 8,15 часа на първокласен път 1-4 (София – Варна) при километър 68 +600 в землището на с. Малиново, обл. Ловешка, с посока на движение гр. Варна, при управление на лек автомобил марка „О.“, модел „А.“ с рег. № ** **** **, негова собственост, нарушил правилата за движение по пътищата: -чл. 5, ал.1, т. 1 от ЗДвП: „Всеки участник в движението по пътищата с поведението си не трябва да създава опасности и пречки за движението, не трябва да поставя в опасност живота и здравето на хоР.а и да причинява имуществени вреди“ - с поведението си е създал опасност и пречка за движението на л.а. марка „Б.“ с рег. № ** **** ** и е поставил в опасност живота и здравето на лицата, пътуващи в тези два автомобила; Чл. 5, ал. 2, т. 4 от ЗДвП: „Водачът на пътно превозно средство е длъжен да не извършва маневри, изразяващи се в последователно внезапно преминаване в лентите за движение“ - внезапно е преминал в насрещната

лента за движение, след което се е върнал рязко в своята лента. чл.16, ал.1 от ЗДвП: „На пътно платно с двупосочно движение на водача на пътно превозно средство е забранено, когато платното за движение има две пътни ленти да навлиза и да се движи в лентата за насрещно движение освен при изпреварване или заобикаляне" - навлязъл е в лентата за насрещно движение без да извършва изпреварване или заобикаляне, чл. 20, ал. 2, изр.П-ро от ЗДвП „Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спР., когато възникне опасност за движението" - не е спрял при възникнала опасност от настъпване на ПТП с л.а. марка „Б.“ с рег. № ** **** **, и по непредпазливост и при условията на независимо съпричиняване с К. И. И., причинил смъртта на: Г. И. И., Р. П. Б. и на Ц. В. П. както и средни телесни повреди на:Х. О. Б., изразяващи се в травматично счупване на пети кръстен (лумбален) прешлен, обуславящо затруднение движенията на снагата за около 5-6 месеца, и травматично счупване на дясната лакетна кост с последващо опеР.ивно лечение - свързване на фрагментите с помощта на метал, затрудняващо движенията на дясната ръка за около 6-7 месеца, на Т. С. Т., травматично счупване на левия ацетубулум (костно гнездо за главичката на лявата бедрена кост) с последващо опеР.ивно лечение - метална остеосинтеза, обуславящо затруднение движенията на левия крак за около 1 година, поради което и на основание чл. 343, ал.4, във вр. с ал.3, предл. 2, алт.1 и 2, б. „б", пр.1, във връзка с чл. 342, ал.1, пр.3 от НК, го осъдил на 4 /четири/ години и 6 /шест/ месеца лишаване от свобода. На основание чл. 58а, ал.1 от НК намалил размера на така наложеното наказание 4 /четири/ години и 6 /шест/ месеца лишаване от свобода с 1/3 и определил наказание от 3 /три/ години лишаване от свобода. На основание чл. 66 от НК отложил изтърпяването на така наложеното наказание от 3 /три/ години лишаване от свобода за срок от 3 /три/ години от влизане на присъдата в сила. На основание чл. 343 г от НК наложил на И. Л. И., , наказание по чл. 37, т. 7 от НК, лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 /три/ години от влизане на присъдата в сила и отнемане на свидетелството за правоуправление.

При действие на чл. 300 от ГПК относно извършването на деянието, неговата противоправност и виновност на дееца е формирана сила на присъдено нещо по присъда №4/19.01.23 г. влязла в законна сила на 04.02.2023г. по НОХД №326/2024 г.на Ловешки окръжен съд. В присъдата, както в мотивите към нея-лист 10 и л. 11, така и в диспозитив няма отразени други увреждания на ищеца Хр. Б. освен посочените по-горе, за разлика от останалите пострадали –Т. Т. със загуба на съзнание. В епикризата от 29.05.2017 г. на УМБАЛ –Плевен е вписано, че за кР.но е загубил съзнание, но това е извод при снемане на анамнеза от самия пациент, който не е потвърден от специализирани изследвания.Липсват данни по епикризата и амбулаторния лист за контузия на главата.

Съдът е изслушал заключение на съдебно медицинска експертиза №7495/20.12.2023 г. и допълнителна комплексна съдебно медицинска

експертиза №941/06.02.24 г. Съдът възприема заключението на съдебно-медицинската експертиза като обосновано, но в частта относно последиците от травмите, усложнения от тях ,функция на дясната ръка и последиците от счупването на лумбалния прешлен L5 възприема констатациите на доп.експертиза от 06.02.24 г. В допълнителната експертиза, освен че са работили специалисти – ортопед и невролог с конкретна специалност за установените по присъдата травми, са извършени и специализирани изследвания –електромиография, което дава висока степен на достоверност и компетентност на професионалните изводи за съС.ието на Хр.Б..

Х. Б. е получил при ПТП травматичното счупване на пети лумбален прешлен и трайно затруднение на дясната ръка и кръста , като вида на травмите съответстват на механизма на пътно-транспортното произшествие. Те са последица от удари в областта на дясната ръка и кръста от твърд тъл предмет и са довели до консервативно лечение с помощта на гипсова имобилизация тип лонгета на дясната ръка, а по отношение на лумбалния прешлен консервативно лечение с външна имобилизация с лумбостат. За срок от 9 месеца Лекият автомобил не е бил оборудван с предпазни колани на задната седалка и поради това пострадалия Б. не е могъл да ползва такъв. Хр. Б. е претърпял опеРивно лечение на фрактура на ръката в УМБАЛ „Г.Странски“-Плевен, репозиция и метална киршнерова игла. Има нарушена сетивност на трети, четвърти и пети пръст на ръката при възстановена сила на мускулите на дясната ръка. Не е демонтирана металната пластина и тя води до ограничаване на лакътната става. Лумбалния прешлен –L5 е счупен с характер на нестабилна компресионна фрактура , което е довело до трайно затруднение движението на снагата за 10-12месеца и периодично при натоварване на гръбнака и метеорологични въздействия се появява болка в дясно към десен крак, с умерено изразена перонеална пареза. Уврежданията, настъпили при пътно-транспортното произшествие не са отзвучали и имат необР.им характер.

Х. Б. и ЗАД „Булстрад-Виена Иншуранс груп“ АД сключили извънсъдебно споразумение на 17.03.2023 г. ,с което договорили обезщетение за неимуществени вреди в размер на сумата 35000лева за неимуществени вреди и 547 лева - за имуществени вреди, възникнали за Х. Б. в резултат на пътно-транспортно произшествие на 28.07.2017 г., относно което е постановена влязла в сила присъда № 4/19.01.2023 г. по НОХД № 326/2022 г. на ЛОС.

В споразумението изрично е посочено,че страните са приели за безспорно, че със застрахователна полица №BG/03/117000137713 за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилите е била застрахована отговорността на МПС „О. А.“, с рег. №** **** **. Безспорно е посочено, че е настъпването на застрахователното събитие от 2805.2017 г. за което са били виновни И. Л. И. ,водач на МПС „О. А.“, с р. №** **** ** и К. И. И. ,водач на МПС „*****“ с рег. №** **** ** в условията на независимо съизвършителство , признато с присъда№ 4/19.01.2023 г. по НОХД №

326/2022 г. на ЛОС. В споразумението е вписано, че за страните е няма спор по механизма на деянието-възникването му при навлизане на МПС „О. А. „ в лентата на насрещното движение и възприемайки малко след това опасността от движещото се срещу него „в своята пътна лента МПС „*****“ завил надясно, за да се върне в своята пътна лента за движение. В споразумението са описани и действията на водача на МПС „*****“. Страните са изложили, че вина за настъпването на пътнотранспортното произшествие имат и двамата водачи К. И. И. и И. ,осъдени по присъда 4/19.01.2023 г. по НОХД № 326/2022 г. на ЛОС. В чл. 1,б. „г“ от споразумението е посочено ,Хр.Б. е получил телесни увреждания-контузия на глава, комозио церебри, фрактура на 5 кръстен/лумбален / прешлен на гръбначния стълб, фрактура на дясна лакътна кост , с провеждано оперативно лечение и увреждане на лакътния нерв,които увреждания, тяхното лечение и последвали усложнения са описани в исковата молба по т.д. №36/2022 г. на ЛОС. В чл. 1,б.„д“ от споразумението е посочено, че в окръжен съд –Ловеч е заведено т.д. №36/22 г. против ЗАД „Булстрад-Виена Иншуранс груп“ АД и ЗД„Бул инс“АД.

В споразумението страните са постигнали съгласие за изплащане от ЗАД „Булстрад-Виена Иншуранс груп“ АД на Хр.- Б., сумата 35000 лева за претърпени вреди, както и 547 лева за имуществени вреди, свързани с разходи за лечение, които суми представляват крайно и окончателно обезщетение за всички претърпени от Х. Б. неимуществени и свързаните с тях имуществени вреди, които да бъдат преведени по банкова сметка .Изрично е посочено , че с изплащането на обезщетението Б. няма никакви неудовлетворени претенции към ЗАД „Булстрад-Виена Иншуранс груп“ АД и водача И. И. за претърпените от него вреди/неимуществени, имуществени, пропуснати ползи и лихви,в следствие на горепосоченото ПТП и описаното в спогодбата съдебно дело и се отказва от иска ,в т.ч. и за вредите надхвърлящи по размер договореното в споразумението обезщетение. Предвидено е в чл. 6 на споразумението изплащане на неустойка в размер ,равен на двойния размер на изплатеното застрахователно обезщетение за съответния вид вреди-имуществени и неимуществени в случай ,че след изплащане на обезщетението не бъде депозиран от ищеца отказ от иска по образуваното съдебно дело и предяви допълнителни претенции към застрахователя или Ил.И.. Договорената е законна лихва върху неизплатения размер на договореното обезщетение и неустойка за договореното обезщетение за съответния вид вреди, считано от датата на подписване на спогодбата. Няма спор между страните, че уговореното в споразумението обезщетение е изплатено на Хр. Б. и предвид на това е направен отказ от главните искове с писмена молба № 1840/24.03.2023 г.

Съдът е сезиран с искове с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ, вр. с чл. 45 ал.1 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД на Х. О. Б. против ЗД „Бул инс“ АД – София, ЕИК: 831830482 за заплащане на сумата 45000 лева, представляващи застрахователно обезщетение за неимуществени вреди и сумата 547.40 лв-

обезщетение за имуществени вреди, причинените му вследствие на ПТП, настъпило на 28.05.2017 г. на първокласен път I-4/ София – Варна/ при километър 68+600 в землището на с. Малиново, обл. Ловеч неимуществени вреди, представляващи болки и страдания в резултат на получени травматични увреждания-контузия на главата, комозио церебри, фрактура на 5-ти кръстен /лумбален/ прешлен на гръбначния стълб, фрактура на дясна лакътна кост и увреждане на лакътния нерв, съразмерно вината на застрахования при ответника водач (1/2), ведно със законната лихва от датата на датата на уведомяване на застрахователя, а именно от 14.08.2018 г. до окончателното изплащане на застрахователното обезщетение.

Следва да се отбележи, че след отказа от исковете на ищеца спрямо първия ответник настоящият състав поиска да бъде отстранена нередовност на искова молба като се конкретизиР. фактите, основание на иска и се обоснове от ищеца насочването на претенцията към втория ответник. Нито в доп.искова молба, нито в горепосочените писмени молби за отстраняване на нередовности по чл. 129 от ГПК, нито в изрично проведено открито съдебно заседание на 15.11.2023 г. за отстраняване на нередовност на исковата молба по евентуалните иски ищецът не посочи, че споразумението от 28.05.2018 г. не удовлетворява претенията му за обезщетяване. Към нито един момент той не въведе твърдения, че в споразумението не е напълно обезщетен, нито че има процентно съотношение на съпричиняване. Единствено в последното съдебно заседание на 14.02.24 г. в устните прения се заявяват подобни доводи.

При обстойна преценка на текста на споразумението 17.03.2023 г. е видно, че страните изрично са приели, че касае процесното пътнотранспортно произшествие на 28.05.2017 г., както и настоящето т.д. №36/2022 г. на ЛОС, което е цитирано неколкоР.но в клаузите. Нещо повече, в чл. 1,б.„д“ на споразумението е вписано, че в окръжен съд –Ловеч е заведено т.д. №36/22 г. против ЗАД „Булстрад-Виена Иншуранс груп“ АД и ЗД“Бул инс“АД. След като е цитиран и втория ответник- застрахователно дружество ЗД“Бул инс“АД като страна по т.д. №36/22 г. на ЛОС съдът приема, че обсъждането на делото в споразумението касае и тази страна. От съдържанието на клаузите на споразумението е видно, че се обхващат претърпените от Б. вреди/неимуществени, имуществени, пропуснати ползи и лихви, в следствие на горепосоченото ПТП и описаното в спогодбата съдебно дело и той се отказва от иска ,в т.ч. и за вредите надхвърлящи по размер договореното в споразумението обезщетение. Такава формулировка предвид вида на предявените иски главни против ЗАД „Булстрад-Виена Иншуранс груп“ АД и евентуални към ЗД“Бул инс“АД също насочва на обсъждане на всички вреди от двамата застрахователя. От граматическото тълкуване на чл. 6 на споразумението е видно, че страните са договорили неустойка при недепозирание отказ от иска от ищеца по образуваното съдебно дело, а не само от исковете против ЗАД „Булстрад-Виена Иншуранс груп“ АД. Споменаването на т.дело № 36/22 г. на ЛОС в цялост, посочването на двамата съпричинители в механизма на деянието в чл. 1,б. „б“ ,цитирането на двамата

водачи като виновни по присъдата №4/19.01.2023 г. на ЛОС-чл.1,б.“в“, вписването на двамата ответника в чл. 1,б. „д“ от споразумението обуславят извода, че предвид начина на изразяване на волята на двете страни е постигната извънсъдебна спогодба за пълно обезщетяване на Б. и отказ от исковете по дело №36/22 г. на ЛОС. В такава насока съдът намира доводи и в Тълкувателно решение № 1 от 30.01.2017 г. на ВКС по т. д. № 1/2016 г., ОСГТК, в което се обсъжда значението на сключването и последиците от извънсъдебно споразумение – „Валидно сключеното споразумение е израз на волята на страните за уреждане на възникналото правоотношение относно обезщетението за претърпени вреди от непозволеното увреждане. Функционалната връзка на деликта с основанията за плащане на застрахователното обезщетение обуславя извода, че с изплащането от застрахователя на обезщетението, предмет на сключеното споразумение, се погасява както прякото право на увредения срещу застрахователя, така и деликтното му право срещу причинителя на вредата..... увреденото лице като страна по спогодбата е обвързано от даденото от него извънсъдебно съгласие да бъде обезщетено напълно с изплащането на уговорения в споразумението размер на обезщетението“.Значението на извънсъдебното споразумение се обуславя от неговото конкретно съдържание, което в казуса съдът приема за относимо към получаване на обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди от Хр.Б. от ПТП на 28.05.20217 г.,дължими и от двамата деликвенти/респективно техните застрахователи/.

По отношение допустимостта на исковете, които са заявени по първоначалната искова молба като евентуални на главните,въпреки позицията на настоящата инстанция предвид отказа от главните искове в определение №142/14.07.2023 г. на ЛОС след инстанционния контрол следва да се приеме, че същите са допустими.

При обсъждане на развитието на отношенията между страните по отношение на двамата застрахователи съдът приема, че исковете са неоснователни и недоказани. Няма спор, а това се установява и от събраните гласни и писмени доказателства, че при реализиране на процесното пътно-транспортно произшествие на 28.05.2017 г. са участвали два леки автомобила, като вина за възникването му имат и двамата водачи- К. И. и И. И.. Този факт е установен и предвид подробно цитираната Присъда №4 19.01.2023 г. по НОХД №326/2022 г.,с която механизмът на деянието безусловно е доказан. Следователно непозволеното увреждане, което е осъществено е възникнало по вина на двама съизвършители и на основание чл. 53 от ЗЗД ангажира тяхната солидарна отговорност. Солидарната отговорност е договорна и законова, като при деликтната отговорност солидарността при съпричиняването на деликта е въведена по силата на закона. Тази пасивна солидарност /при множество длъжници/ ангажира имуществената отговорност спрямо пострадалия на всеки от причинителите на вредите, но всеки един от тях отговаря изцяло за тяхното обезщетяване. Предвид характера на пасивната солидарност право на пострадалия е да избере към

кого ще насочи претенцията си за заплащане на обезщетение поради самостоятелността на облигационна връзка - към двамата солидарно, към един от тях- 122,ал.1 от ЗЗД. Всеки от деликвентите отговаря цялото и при плащане може да търси чрез регресен иск съответната дължима част от другия причинител. Във вътрешните отношения между съпричинителите може се изследва разделност на дълга за съответната част. Именно предвид на това в отношенията на съдлъжниците може да се установява процентното доколко те са съпричинили вредоносния резултат. Процентното отношение на участие в деянието от причинителите на деликта не може да се доказва и не се изследва в отношението с пострадалия. С изплащане на обезщетението за имуществени и неимуществени вреди за пътнотранспортното произшествие на 28.05.2017 г. от застрахователното дружество на лекия автомобил „О. А.“, с р. №** **** ** с водач И. Л. И. на ищеца Хр. Б. той е получил обезвреда на всички щети от процесното ПТП. Следователно исковите спрямо застрахователното дружество, което е застраховало „*****“ с рег. №** **** ** на другия съизвършител К. И. И. са неоснователни и недоказани и следва да бъдат отхвърлени.

По отношение характера на имуществената отговорност-пасивна и солидарна при деликта, осъществен от няколко съпричинители няма каквото и да е колебание в съдебната практика и настоящата инстанция изцяло го споделя-решение №724/12.01.2011 година по по гр. д. № 448/2010 г. на ВКС, решение № 121 от 18.09.2014 г. по т. д. 2859/2013 г. по описа на ВКС, решение № 37 от 01.09.2015 г. по т. д. 1070/2014 г. по описа на ВКС, решение № 192 от 02.11.2017 г. по т. д. 416/2017 г. по описа на ВКС, решение № 52 от 28.05.2019 г. по т. д. 1497/2018 г. по описа на ВКС, решение № 50008 от 4.07.2023 г. по т. д. № 2709/2021 г. на ВКС,определение № 898 от 29.02.2024 г. по гр. д. № 2135/2023 г. на ВКС. В този смисъл аргументите на ищеца относно разпределение на процентното съучастие на съизвършителите- 70% за К.И. и 30% за Ил. И. са неотнормисими в настоящето производство и съдът не ги споделя.

Предвид изложените доводи за неоснователност на претенциите поради плащане на обезщетенията за имуществените и неимуществените вреди от процесното пътнотранспортно произшествие на 28.05.2017 г. възникнали за Х. Б., настоящият състав счита,че не следва да се обсъждат изтъкнатите от ищеца фактически обстоятелства и възраженията за прекомерност на сумата за обезщетение за неимуществени вреди и недоказаност на размера на претенцията за имуществени вреди,тъй като няма да се отразят на крайния изход на спора.

Ловешки окръжен съд намира,че обективно съединените искове, с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ, вр. с чл. 45 ал.1 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД ,предявени от Х. О. Б. против ЗД „Бул инс“ АД – София, ЕИК: 831830482, да заплати сумата 45,000.00 лева, представляващи застрахователно обезщетение за неимуществени вреди и сумата 547.40 лв., представляващи застрахователно обезщетение за имуществени вреди,причинените му

вследствие на ПТП, настъпило на 28.05.2017 г. на първокласен път I-4/ София – Варна/ при километър 68+600 в землището на с. Малиново, обл. Ловеч неимуществени вреди, представляващи болки и страдания в резултат на получени травматични увреждания-контузия на главата, комозио церебри, фрактура на 5-ти кръстен /лумбален/ прешлен на гръбначния стълб, фрактура на дясна лакътна кост и увреждане на лакътния нерв, съразмерно вината на застрахования при ответника водач (1/2), ведно със законната лихва от датата на датата на уведомяване на застрахователя, а именно от 14.08.2018 г. до окончателното изплащане на застрахователното обезщетение са неоснователни и недоказани следва да бъдат отхвърлени.

На основание чл.78,ал.3 ГПК ищецът следва да заплати на ответника разноски по делото общо в размер на 9920 лева, съгласно приложен списък по чл.80 ГПК, тъй като липсва възражение за прекомерност на адв. възнаграждение. С безсрочно пълномощно „ЗД“Бул инс“-АД-София е упълномощило адв. М.Г. за проц.представителство на дружеството пред всички съдебни инстанции и съдилища на територията на страната, в т.ч. и за проц.представителство. С Пълномощно М.Г. е преупълномощил адв. И. Ж. със същите права и следователно се установява представителната власт на адв. Ж. в процеса. От договор за правна защита и съдействие №3074/16.03.2023 г. е видно, че за проц.представителство по т.д. №36/22 г. на ЛОС е договорено възнаграждение по иска за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на сумата 8520 лева с ДДС, платена авансово изцяло в брой. По договор за правна защита и съдействие №3075/16.03.2023 г. е платена и сумата 600 лева с ДДС по иска за заплащане на обезщетение за имуществени вреди, платена авансово изцяло в брой. Приложено е и удостоверение за регистрация на адв. М.Г. от 28.11.2007 г. като регистрирано по ЗДДС лице от МФ-НАП.Следователно е договорена изплатена в брой сумата общо в размер на 9120 лева-адв.възнаграждение. Съдът намира, че следва да бъде присъдена и сумата 800 лева –депозит за вещо лице по съдебно-медицинската експертиза, внесени с вн. Бележка от ответника от 06.12.2023 г. Следва да бъде възстановена,посочената в списъка за съд.разноски на ответника сума 60 лева/внесени с вн. бележка от 06.12.2023 г. по сметка на ЛОС/, тъй като свидетелят К. И. е заличен в съдебно заседание на 14.02.24 г. и депозита,внесен за него не е усвоен.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ, като неоснователни и недоказани, предявените от **Х. О. Б.**, ЕГН: *****, чрез „Адвокатско дружество Б. и Б.“, ЕИК: *****, със седалище и адрес на дружеството: ***, чрез адвокат **Ц. С. Б.** от САК против ЗД „Бул инс“ АД – София, ЕИК: 831830482 обективно съединените иски, с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ, вр. с чл. 45 ал.1 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД, да заплати сумата 45000 лева,

представляващи застрахователно обезщетение за неимуществени вред и сумата 547.40 лв., представляващи застрахователно обезщетение за имуществени вреди, причинени му вследствие на ПТП, настъпило на 28.05.2017 г. на първокласен път I-4/ София – Варна/ при километър 68+600 в землището на с. Малиново, обл. Ловеч неимуществени вреди, представляващи болки и страдания в резултат на получени травматични увреждания-контузия на главата, комозио на черепа, фрактура на 5-ти кръстен /лумбален/ прешлен на гръбначния стълб, фрактура на дясна лакътна кост и увреждане на лакътния нерв, съразмерно вината на застрахования при ответника водач (1/2), ведно със законната лихва от датата на датата на уведомяване на застрахователя, а именно от 14.08.2018 г. до окончателното изплащане на застрахователното обезщетение

ОСЪЖДА Х. О. Б., ЕГН: ***** на основание чл.78, ал.3 ГПК, да заплати на ЗД „Бул инс“ АД – София, ЕИК: 831830482, сумата в размер на 9920 лева (девет хиляди деветстотин и двадесет лева/-разноска за настоящата инстанция.

ДА СЕ ВЪЗСТАНОВИ на ЗД „Бул инс“ АД – София, ЕИК: 831830482 сумата 60 лева – неусвоен депозит за свидетел.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му на страните пред ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД.

Съдия при Окръжен съд – Ловеч: _____